

DZIENNIK URZĘDOWY

WOJEWÓDZTWA WARMIŃSKO-MAZURSKIEGO

Olsztyn, dnia 11 marca 2015 r.

Poz. 900

ROZSTRZYGNIĘCIE NADZORCZE NR PN.4131.32.2015 WOJEWODY WARMIŃSKO - MAZURSKIEGO

z dnia 6 marca 2015 r.

Działając na podstawie art. 91 ust 1 ustawy z dnia 8 marca 1990r. o samorządzie gminnym (Dz. U. z 2013 r, poz. 594 z późn. zm.) stwierdzam nieważność uchwały Nr ORN.0007.2.2015 Rady Miejskiej w Olecku z dnia 30 stycznia 2015r. w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego między ulicami Grunwaldzką, Wąską, 1 Maja i Placem Wolności w Olecku.

Uzasadnienie

Na sesji w dniu 30 stycznia 2015 roku Rada Miejska w Olecku podjęła uchwałę Nr ORN.0007.2.2015 w sprawie zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego terenu położonego między ulicami Grunwaldzką, Wąską, 1 Maja i Placem Wolności w Olecku.

Powyższa uchwała wraz z dokumentacją prac planistycznych została doręczona Wojewodzie Warmińsko-Mazurskiemu w dniu 6 lutego 2015 r.

W toku czynności nadzorczych Wojewoda Warmińsko-Mazurski stwierdził, że uchwała podjęta na sesji Rady Miejskiej w Olecku z dnia 30 stycznia 2015 r. różni się od projektu uchwały wyłożonego do publicznego wglądu w dniach od 28 listopada 2014 r. do 19 grudnia 2014r. Różnice te polegają na tym, że w egzemplarzu uchwały podjętej na sesji Rady Miasta z dnia 30 stycznia 2015 r.

- zmieniono oznaczenia terenów elementarnych (w tym dodano teren G, MN/w oraz 3 KW), tereny planowanych dróg publicznych dojazdowych uległy zmianie na tereny komunikacji wewnętrznej - § 3, § 4, § 8 ust. 2 lit. b), § 18 ust. 2 lit. c), § 21,
- w § 8 ust. 2 wykreślono lit. c),
- § 8 ust. 3 lit. c) otrzymał nowe brzmienie: „nieprzekraczalne linie zabudowy jak na rysunku planu”,
- § 8 ust. 3 lit. d) otrzymał nowe brzmienie „dopuszcza się możliwość lokalizacji planowej zabudowy przy granicy z istniejącymi budynkami”,
- § 9 ust. 2 lit. c) otrzymał nowe brzmienie: „obsługa komunikacyjna z przyległej do granicy planu ulicy Wąskiej”
- § 9 ust. 2 lit. d) otrzymał nowe brzmienie, „nakaz lokalizacji bramy przejazdowej dla połączenia architektoniczno-konstrukcyjnego istniejącej zabudowy zlokalizowanej w konturze 6MN/w i planowanej zabudowy na działkach o nr. 2873/2, 2874 i 2875”,
- § 9 ust. 3 lit. a) otrzymał nowe brzmienie: „likwidacja istniejącej zabudowy w drodze rozbiórki obiektów wyeksploatowanych technicznie”,
- § 9 ust. 3 lit. e) otrzymał nowe brzmienie „realizacja zabudowy w systemie łączonym”,
- § 9 ust. 3 lit. d) usunięto ten zapis projektu planu,
- § 9 ust.4 lit. b) usunięto ten zapis projektu planu,

- § 9 ust.4 lit. c), lit. d), lit. e) otrzymał nowe brzmienie „nachylenie połaci dachowych w przedziale 40-50 stopni dostosowana do pokrycia dachowego z dachówki” – lit. c), „zaleca się pokrycie dachu dachówką w kolorze czerwieni” – lit. d), „wystrój elewacji nawiązujący do zabudowy tradycyjnej regionu poprzez zastosowanie materiałów takich jak cegła licówka, drewno, kamień” – lit. e),
- § 10 ust. 2 lit. b) usunięto ten zapis projektu planu,
- §10 ust. 4 lit. c) otrzymał nowe brzmienie: „nachylenie połaci dachowych w przedziale 40-50 stopni dostosowane do pokrycia dachowego z dachówki”,
- § 11 ust. 2 lit. b) otrzymał nowe brzmienie: „przeznaczeniem dopuszczalnym jest nieuciążliwa funkcja usługowa w parterze planowanego budynku”,
- § 11 ust. 2 lit. c) lit. d) - usunięto te zapisy projektu planu,
- § 11 ust. 4 lit. a), lit. c) otrzymał nowe brzmienie: „wysokość obiektu do 12 m mierzona do kalenicy dachu od poziomu przyległego terenu od strony zachodniej” – lit. a), „nachylenie połaci dachowych w przedziale 40-50 stopni dostosowane do pokrycia dachówką” – lit. c),
- § 12 otrzymał nowe brzmienie: „teren istniejącej zabudowy oznaczony na rysunku planu symbolem 6MN/w adaptuje się w zakresie funkcji mieszkaniowej i użytkowania terenu. Dopuszcza się możliwość lokalizacji obiektów stanowiących uzupełnienie funkcji podstawowej terenu zgodnie z przepisami odrębnymi. Lokalizacja bramy wjazdowej od strony ul. 1 Maja stanowi połączenie architektoniczno-konstrukcyjne istniejącej i planowanej zabudowy w konturze 3MNU”,
- § 13 otrzymał nowe brzmienie: dodano zdanie „dopuszcza się możliwość lokalizacji obiektów stanowiących uzupełnienie funkcji podstawowej terenu zgodnie z przepisami odrębnymi”,
- § 14 otrzymał nowe brzmienie: „teren istniejącej zabudowy mieszkaniowej oznaczony na rysunku planu symbolem 11MN adaptuje się w zakresie funkcji mieszkaniowej jednorodzinnej z przechodem i przejazdem bramowym z terenu komunikacji wewnętrznej oznaczonej na rysunku planu symbolem 3KW”,
- § 15 otrzymał nowe brzmienie: „teren zabudowy mieszkaniowej z usługami oznaczony na rysunku planu symbolem 9 MWU adaptuje się w zakresie użytkowania, rewitalizacji budynków oraz zagospodarowania przestrzennego terenu. Dopuszcza się lokalizację obiektów stanowiących uzupełnienie funkcji podstawowej terenu w tym zmianę lokalizacji osłony śmietnikowej zgodnie z przepisami odrębnymi”.
- § 16 otrzymał nowe brzmienie: „tereny istniejącej zabudowy mieszkaniowej oznaczone symbolami 8MNU i 10MW adaptuje się w zakresie użytkowania i zagospodarowania przestrzennego funkcji podstawowej.”
- w uchwale dodano § 18 w brzmieniu „teren zespołu garaży adaptuje się w zakresie użytkowania z nakazem ujednolicenia wystroju elewacji, wysokości obiektu i odprowadzenia wód opadowych na teren komunikacji wewnętrznej oznaczony symbolem 3KW”,

Nadto, rozdział 6 uchwały otrzymał nowe brzmienie: zmianie uległ tytuł oraz numeracja poszczególnych jednostek redakcyjnych i tak:

- w miejsce § 18 projektu wprowadzono § 19 w którym ust. 3 otrzymał nowe brzmienie: „ustala się nowe planowane połączenie komunikacyjne z drogami układu zewnętrznego poprzez projektowane bramy wjazdowe w oparciu o istniejące zjazdy z ulicy 1 Maja na zaplecze istniejącej i planowanej zabudowy oraz tereny obsługi komunikacji wewnętrznej oznaczone na rysunku planu symbolami: 1 KW, 2 KW i 3 KW oraz przejście piesze oznaczone symbolem KX, których parametry i wymogi techniczno- funkcjonalne podaje się w ustaleniach szczegółowych (§ 18 ust. 2 lit. c) projektu),
- w miejsce § 19 projektu wprowadzono § 20 w którym pkt 5 otrzymał nowe brzmienie: „zaopatrzenie w energię elektryczną niskiego napięcia z istniejącej sieci i stacji transformatorowej zlokalizowanej na działce o nr. ewid. 635/28. Przebudowa istniejącej linii Nn na terenie oznaczonym symbolem 1MW do przełożenia wyłącznie kablem podziemnym ułożonym na terenie 1KDp i dalej na działce o nr ewid. 635/24 do stacji trafo-dz. Nr 635/25. Przyłącza do poszczególnych planowanych terenów do zabudowy z istniejącej sieci, układanych kablem w terenach oznaczonych symbolami 1KW i 2KW i ponadto odwołuje się do terenu , którego w planie nie ma,
- § 18 ust. 4 projektu planu zastąpił § 21, który otrzymał nowe brzmienie.

W tym miejscu należy przywołać treść art. 17 ust. 2 pkt 9 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym, który - określając kolejność czynności podejmowanych przez organ wykonawczy gminy po przyjęciu przez radę gminy uchwały o przystąpieniu do sporządzenia planu miejscowego - wskazuje, że wójt "ogłasza o wyłożeniu projektu planu do publicznego wglądu na co najmniej 7 dni przed dniem wyłożenia i wyklada ten projekt wraz z prognozą oddziaływania na środowisko do publicznego wglądu na okres co najmniej 21 dni oraz organizuje w tym czasie dyskusję publiczną nad przyjętymi w projekcie planu rozwiązaniami". Następnie wójt wyznacza termin, w trakcie którego można wносить uwagi do projektu planu wyłożonego do publicznego wglądu, rozpatruje uwagi oraz wprowadza do projektu planu zmiany wynikające z rozpatrzenia uwag, a później w niezbędnym zakresie ponawia uzgodnienia (art. 17 ust. 2 pkt 11, 12, 13 ustawy). Przepisy te określają tryb, w jakim projekt planu wyłożony do publicznego wglądu może zostać zmieniony w stosunku do planu miejscowego uchwalonego przez radę gminy. Zmianę taką można również wprowadzić na podstawie art. 19 ustawy, który stanowi, że "jeżeli rada gminy stwierdzi konieczność dokonania zmian w przedstawionym do uchwalenia projekcie planu miejscowego, w tym także w wyniku uwzględnienia uwag do projektu planu - czynności, o których mowa w art. 17, ponawia się w zakresie niezbędnym do dokonania tych zmian".

W ocenie organu nadzoru są to jedyne przypadki, w których można dokonywać jakichkolwiek zmian w części opisowej planu zagospodarowania przestrzennego w stosunku do jego projektu wyłożonego do publicznego wglądu. Inne przypadki należy uznać za niedopuszczalne.

Niezgodne z prawem jest zatem postępowanie polegające na wyłożeniu projektu planu miejscowego do publicznego wglądu, a następnie zmodyfikowanie zapisów tego projektu i uchwalenie przez radę gminy planu miejscowego w innym brzmieniu. Zmiana treści lub rysunku projektu planu (zakres i rodzaj tych zmian) pozostaje bowiem w takim wypadku poza wiedzą zainteresowanej społeczności lokalnej i poza jej kontrolą. Sama ustawa, nakazując wyłożenie projektu planu do publicznego wglądu, sankcjonuje obowiązek organów gminy do zapoznania, jeszcze w toku procedury planistycznej, społeczności lokalnej z projektem planu zagospodarowania przestrzennego, który po uchwaleniu przez radę gminy stanie się aktem prawa miejscowego, zawierającym przepisy powszechnie obowiązujące (zob. wyrok Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Gdańsku z dnia 2 września 2009 r. sygn. akt II SA/Gd 250/07). Pozwala to na wywiedzenie wniosku, że wobec braku ponowienia procedury planistycznej, właściciel nieruchomości jako podmiot zainteresowany wprowadzanymi zasadami kształtowania zabudowy i zagospodarowania przedmiotowego terenu został pozbawiony możliwości ich kwestionowania w formie uwag do projektu. Stanowisko to znajduje potwierdzenie w wyroku Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 23 czerwca 2008 r. (sygn. akt II SA/Kr 372/08), w którym to sąd wskazuje, że "bardziej rygorystycznie należy podejść do sytuacji, gdy merytoryczna zmiana ustaleń zawartych w projekcie planu, następuje bez jakiegokolwiek uzasadnienia, a zwłaszcza nie jest następstwem uwzględnienia uwag złożonych do projektu planu. Taka sytuacja, gdy zainteresowane podmioty, których interesów prawnych będą dotyczyły ustalenia przyszłego planu, nie mają - nawet przy dołożeniu szczególnej staranności - możliwości wcześniejszego zapoznania się z projektem aktu prawa miejscowego, ani nawet sugestiami co do jego modyfikacji wyrażonymi w złożonych uwagach, ma w ocenie sądu znamiona istotnego naruszenia trybu sporządzania planu".

Zgodnie z treścią art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym podstawę do stwierdzenia nieważności uchwały rady gminy w całości lub w części stanowi naruszenie zasad sporządzania planu miejscowego, istotne naruszenie trybu jego sporządzania, a także naruszenie właściwości organów w tym zakresie. W doktrynie zasadnie przyjmuje się, że istotne naruszenie trybu postępowania w rozumieniu art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym należy rozumieć jako takie naruszenie trybu, które prowadzi w konsekwencji do sytuacji, w której przyjęte ustalenia planistyczne są odmienne od tych, które zostałyby podjęte, gdyby nie naruszono trybu sporządzania aktu planistycznego. Co do naruszeń trybu decyduje wpływ naruszenia na treść rozstrzygnięcia planistycznego (zob.: Z. Niewiadomski (red.): Ustawa o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Komentarz, Warszawa 2004, s. 251-253).

Z akt planistycznych wynika, iż do publicznego wglądu wyłożony został projekt planu, którego ustalenia we wskazanym wyżej zakresie odbiegają od ustaleń zawartych w tekście kwestionowanej uchwały. Wskazany w rozstrzygnięciu zakres zmian znajduje potwierdzenie w dokumentacji planistycznej, zwłaszcza wynika z porównania części tekstowej i graficznej projektu planu z częścią tekstową i graficzną planu uchwalonego.

O ile w doktrynie nie było jednoznacznego stanowiska odnośnie konieczności powtarzania nie tylko etapu uzgodnień, lecz także etapów procesowania planów miejscowych, w tym etapu wyłożenia do publicznego wglądu, to zgodnie z aktualną linią orzecniczą, sądy administracyjne wskazują na konieczność ponawiania

procedury planistycznej, nie tylko odnośnie do etapu uzgodnień, lecz także w zakresie etapu wyłożenia do publicznego wglądu projektu, do którego wprowadzono zmiany po zakończonym etapie wyłożenia. Stanowisko powyższe zostało potwierdzone w następujących wyrokach: wyrok Naczelnego Sądu Administracyjnego z dnia 3 października 2008 r., sygn. akt II OSK 367/08 i z dnia 16 grudnia 2008 r., akt II OSK 1151/08, a także wyroki Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Krakowie z dnia 2 sierpnia 2006 r., sygn. akt II SA/Kr 927/05, z dnia 23 czerwca 2008 r., sygn. akt II SA/Kr 373/08, z dnia 23 czerwca 2008 r., sygn. akt II SA/Kr 372/08, z dnia 23 czerwca 2008 r., sygn. akt II SA/Kr 375/08, z dnia 23 czerwca 2008 r., sygn. akt II SA/Kr 376/08, z dnia 23 czerwca 2008 r., sygn. akt II SA/Kr 377/08, z dnia 23 czerwca 2008 r., sygn. akt II SA/Kr 378/08, z dnia 28 stycznia 2008 r., sygn. akt II SA/Kr 29/07, z dnia 23 kwietnia 2007 r., sygn. akt II SA/Kr 1294/06, z dnia 30 kwietnia 2009 r., sygn. akt II SA/Kr 319/09 oraz Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Łodzi z dnia 6 listopada 2007 r., sygn. akt 324/07, z dnia 20 grudnia 2007 r., sygn. akt II SA/Łd 981/07, z dnia 13 sierpnia 2008 r., sygn. akt i 417/08 i w wyroku z dnia 17 maja 2010 r., sygn. akt II SA/ KR 327/10. W orzecznictwie tym akcentuje się, że wykładnia systemowa prowadzi właśnie do przedstawionych wniosków, gdyż w przeciwnym razie zainteresowane podmioty pozbawione byłyby możliwości kwestionowania zmienionych ustaleń, a nawet nie miałyby wiedzy na temat ich dokonania. Taka sytuacja pozostawałaby w oczywistej sprzeczności z instytucją planowania przestrzennego jako taką oraz gwarancjami jakie powinna stwarzać. Taka sytuacja powodowałaby również rażącą nierówność podmiotów wobec prawa.

Powyżej przedstawione uchybienia stanowią istotne naruszenie trybu sporządzania planu miejscowego, co zgodnie z brzmieniem art. 28 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym powoduje nieważność uchwały rady gminy w całości, bowiem zakres i rodzaj naruszeń nie pozwalają organowi nadzoru na stwierdzenie nieważności zakwestionowanej uchwały w części.

Nadto, z analizy przedłożonej dokumentacji wynika, iż granice obszaru objętego planem są niezgodne z granicami określonymi w uchwale intencyjnej Nr ORN.0007.71.2013 z dnia 30 grudnia 2013 roku w sprawie przystąpienia do sporządzenia zmiany miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego dla terenu pomiędzy ulicami Grunwaldzką, Wąską, 1 Maja i Placem Wolności w Olecku. Poza granicami opracowania ustalonymi w załączniku graficznym do uchwały intencyjnej w planie miejscowym znalazła się część terenów oznaczonych symbolem 8MNU.

Z przepisów ustawy z dnia 27 marca 2003 roku o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym wynika, iż miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego obejmuje określony obszar gminy wyznaczony granicami uchwały o przystąpieniu do jego sporządzenia (art. 14 ust. 1 i 2 ustawy). Oznacza to, że organ planistyczny, uchwalając określony miejscowy plan zagospodarowania przestrzennego, nie ma kompetencji do ustalania przeznaczenia terenów znajdujących się poza obszarem objętym granicami planu, określonymi w uchwale intencyjnej. Nie jest dopuszczalne rozstrzygnięcie w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego o przeznaczeniu gruntów, które nie znajdują się w granicach obszaru objętego ustaleniami tego planu (podobne stanowisko zajął Wojewódzki Sąd Administracyjny w Krakowie w wyroku z dnia 9 maja 2005 roku, o sygn. akt: II SA/Kr 780/05).

Zatem Rada Miejska w Olecku niedokonując zmiany uchwały intencyjnej w zakresie poszerzenia granic projektowanego planu miejscowego o część terenów oznaczonych w planie miejscowym, jako 8MNU i uchwalając plan miejscowy, w którym rozstrzygnęła, co do przeznaczenia ww. terenów, naruszyła zasady sporządzania miejscowego planu zagospodarowania i tym samym wyczerpała dyspozycję art. 28 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym.

Ponadto, w myśl § 4 pkt 13 rozporządzenia Ministra Infrastruktury z dnia 26 sierpnia 2003 roku w sprawie wymaganego zakresu projektu miejscowego planu zagospodarowania przestrzennego (Dz. U. Nr 164, poz. 1587) ustalone zostały wymogi dotyczące stosowania standardów przy zapisywaniu ustaleń projektu tekstu planu miejscowego między innymi, takie jak ustalenia dotyczące stawek procentowych stanowiących podstawę do określenia opłaty, o której mowa w art. 36 ust. 4 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym. Ustalenia te powinny zawierać stawki procentowe w przedziale od 0% do 30% i dotyczyć wszystkich terenów, określonych w projekcie planu miejscowego zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 1 ww. ustawy.

Zgodnie z art. 15 ust. 2 pkt 12 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym Rada Miejska w § 23 opiniowanej uchwały ustaliła stawkę procentową opłaty planistycznej jedynie dla terenów oznaczonych w planie symbolami 1MW, 2MW, 3MNU, 4MNU, 5MNU. W stosunku do pozostałych terenów stawki nie określono. Z przedstawionej organowi nadzoru dokumentacji planistycznej nie wynikają powody, dla których organy planistyczne przyjęły na etapie opracowania i uchwalania planu, że wartość pozostałych

terenów oznaczonych na rysunku planu nie wzrośnie. Brak obligatoryjnego elementu planu, o którym mowa w art. 15 ust. 2 pkt 12 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym dla wszystkich terenów objętych planem, jest naruszeniem zasad sporządzania planu, co zgodnie z art. 28 ww. ustawy skutkuje stwierdzeniem nieważności uchwały w części.

Nadto wskazać należy, iż podstawową funkcją planu zagospodarowania przestrzennego jest- jak to wynika z art. 4 ust. 1 ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym – ustalenie przeznaczenia terenu (...) oraz określenie sposobu zagospodarowania i warunków zabudowy. Przedmiotowy zakres planu został określony w art. 15 ust. 2 i 3 powołanej wyżej ustawy. Przepis ten wylicza zagadnienia, które w planie miejscowym winny być obowiązkowo (ust. 2) bądź w zależności od potrzeb (ust. 3) określone. I tak z art. 15 ust. 2 pkt 2 ustawy wynika, że plan miejscowy powinien określać zasady ochrony i kształtowania ładu przestrzennego. Przez zasady rozumieć należy ustanowienie pewnych reguł, czy też norm postępowania. Mogą one być ujęte w formie nakazów lub zakazów, jednakże z uwagi na planistyczny charakter postanowień planu miejscowego winny dotyczyć wyłącznie zagospodarowania danego terenu w przyszłości. Zamieszczone w § 9 ust. 3 lit. a) ustalenia dotyczące likwidacji istniejącej zabudowy w drodze rozbiórki obiektów wyeksploatowanych technicznie wykraczają poza określoną przepisami ustawy o planowaniu i zagospodarowaniu przestrzennym treść postanowień planu miejscowego. Postanowienia te mają bowiem charakter norm planowych, co wyklucza możliwość zamieszczania w nich nakazów dotyczących rozbiórki istniejących obiektów. Do wydawania tego rodzaju rozstrzygnięć uprawnione są organy budowlane, o ile spełnione zostaną przesłanki określone w przepisach prawa budowlanego (wyrok NSA z dnia 29 października 2008 r, sygn. akt: II OSK 786/08). W ocenie Wojewody Warmińsko-Mazurskiego, uregulowania uchwały w części dotyczącej § 6 ust. 3 i ust. 4 wykraczają poza przyznaną radzie gminy kompetencję do określenia w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego zasad ochrony dziedzictwa kulturowego i zabytków oraz dóbr kultury współczesnej, w tym określenia nakazów i zakazów, obowiązujących w strefie ochrony konserwatorskiej wyznaczonej w planie. Powyższe upoważnienie nie obejmuje bowiem możliwości umieszczania w miejscowym planie zagospodarowania przestrzennego uregulowań kwestii związanych z koniecznością zgłaszania, zawiadamiania, czy uzyskania uzgodnienia wojewódzkiego konserwatora zabytków, przed podjęciem zamierzenia inwestycyjnego, w szczególności przed uzyskaniem pozwolenia na budowę. Wszelkie kompetencje i formy działania organów nadzoru konserwatorskiego w zakresie współdziałania z organami administracji architektoniczno-budowlanej i nadzoru budowlanego zostały już określone przez ustawodawcę. Rada Miasta nie ma więc żadnych kompetencji do modyfikowania zakresu współdziałania organów w postępowaniu administracyjnym przy wydawaniu decyzji administracyjnych.

Mając powyższe na względzie należało orzec jak w sentencji.

Od niniejszego rozstrzygnięcia nadzorczego przysługuje skarga do Wojewódzkiego Sądu Administracyjnego w Olsztynie za pośrednictwem Wojewody Warmińsko-Mazurskiego w terminie 30 dni od dnia jego doręczenia.

z up. Wojewody Warmińsko-Mazurskiego
Grażyna Kluge
Wicewojewoda Warmińsko-Mazurski